

чиса ти се нарича »Епоха на Възраждане то на науки ти и искусства та«).

Нъ нѣкои голѣмци съ завистъ гледали на родъ тѣ на Медичи ти, които отнели отъ тѣхъ всичката власть. Наговорили се да убиятъ Лаврентия и брата му Юлиана. Наговорени ти нападнали на братие то въ црѣква, тъкмо на богослужение (1478). Нъ то сполучили да убиятъ само Юлиана; Лаврентий пристигналъ да извади мечъ тѣ си и се отбранилъ; а послѣ побѣгналъ съ приятели ти си и се скрилъ на едно мѣсто. Между това извѣстие то за нападане то възъ братие то разгнѣвило флорентинскій народъ; съзаклетници ти тако-речи всички ти били избити или наказани, и власть та на Лаврентия слѣдъ това оште се усилила. Негови ти прѣемници не се показали съ голѣмо достоинство и нѣколко пѣти били испѣждани отъ Флоренция. Нъ Медичи ти отпослѣ се утвърдили съвсѣмъ, и зели титла на велики херцоги.

Венеция. Двама други пò-важни градове на Италия, Венеция и Генуа, увардили си республиканска та уредба до скоро врѣме.

Венеция се находити при сѣверни ти брѣгове на Адриатическо море на малки острови. Тя изникнала на врѣмето на Атилово то навлизане въ Италия, когато много жители побѣгнали на тия острови. Тоя градъ, по сгодното си мѣсто и по търговията, полека-лека наголѣмывалъ и ставалъ богатъ. Острови ти му се скачили съ хубави мостове, покрили сѣ съ мраморни сгради и црѣкви (прочути са: црѣква та Св. Марко и царевити дворева на дожи ти); а морската търговия на Венециянети се прострѣла по всичко то Срѣдиземно море. Венецияне ти съ помощъта на наемната войска, усвоили много острови въ Бѣло море, (най-много на врѣмето на Латинска та държава), и призели една часть отъ источно то Адриатическо крайбрѣжие (Далмация).